

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 29.11.1995
KOM(95) 593 endelig udg.

95/0308(CNS)

Forslag til

RÅDETS HENSTILLING

OM LIGELIG DELTAGELSE

AF MÆND OG KVINDER I BESLUTNINGSTAGNINGEN

(forelagt af Kommissionen)

FORSLAG TIL

RÅDETS HENSTILLING OM LIGELIG DELTAGELSE AF MÆND OG KVINDER I BESLUTNINGSTAGNINGEN

BEGRUNDELSE

I. INDLEDNING

Ændringer i mænds og kvinders respektive roller er et af de afgørende træk ved samfundsudviklingen i Europa. Ændringerne på arbejdsmarkedet, i befolknings- og familiemønstre og på uddannelsesområdet har været kraftigt medvirkende til denne udvikling. Medlemsstaternes egne politiske tiltag og ligestillingsorganisationernes indsats har skabt grundlag for vigtige fremskridt.

Fællesskabet har spillet en afgørende rolle for forbedringen af kvindens stilling i samfundet. På grundlag af traktatens artikel 119, som knæsetter princippet om lige løn, har Fællesskabet slået retsprincippet om ligebehandling grundigt fast, først og fremmest i relation til arbejdslivet, men i vidt omfang også i relation til social sikring. I klar erkendelse af at ligeret er en nødvendig - men ikke i sig selv tilstrækkelig - forudsætning for lige muligheder, har Kommissionen desuden, specielt via sine tre successive programmer om lige muligheder, udviklet en lang række foranstaltninger, der tager sigte på at fremme reel ligestilling; Kommissionen har i denne sammenhæng benyttet sig af forskelligartede, men komplementære instrumenter og redskaber såsom støtte til etablering af netværk, initiativer på oplysnings- og kommunikationsområdet, støtte til pilotprojekter og undersøgelser, formidling og overførsel af hensigtsmæssige metoder og god praksis osv.

I realiteten er der imidlertid stadig store uligheder mellem mænd og kvinder. Den kendsgerning, at der kun er få kvinder på de steder, hvor kollektive beslutninger udarbejdes og træffes, bliver analyseret som en af årsagerne til uligheder mellem mænd og kvinder og til manglende strukturel fleksibilitet i vore samfund. De beslutninger, der træffes på nationalt og internationalt plan inden for det politiske, økonomiske, sociale og kulturelle område af grupper, hvor hovedparten er mænd, har indvirkning på hele samfundet i det omfang, hvor disse beslutninger er en afspejling af ophavspersonernes værdier, synspunkter og personlige erfaringer¹.

¹ Les femmes et le changement structurel, Paris OECD, 1991

Spørgsmålet om kvinders deltagelse i beslutningstagningen har været på Fællesskabets dagsorden siden 1984, hvor Rådet vedtog henstillingen om fremme af positive særforanstaltninger til fordel for kvinder. Det blev igen understreget i 1986 i Rådets resolution om fremme af lige muligheder for mænd og kvinder. I Rådets resolution af 21. maj 1991 om Fællesskabets tredje handlingsprogram på mellemlang sigt om lige muligheder for kvinder og mænd (1991-1995) er ligestilling i beslutningstagningen gjort til et af målene.

På baggrund af arbejdet i ekspertnettet "kvinder i beslutningstagningen", som er oprettet som led i dette program, er der blevet mulighed for at få statistiske data om antallet af mænd og kvinder i regeringer, valgte forsamlinger (lige fra Europa-Parlamentet til valgte forsamlinger i lokalsamfundene i den enkelte medlemsstat), administrationen og rådgivende organer, som medvirker ved beslutningstagningen. Medlemmerne af nettet har samarbejdet omkring undersøgelser af beslutninger, der træffes i andre sektorer end den politiske sektor, blandt andet i finanssektoren, på sundheds- og uddannelsesområdet og inden for retsvæsenet, og har bidraget til at kaste lys over strategier, som kan fremme adgangen til ligestilling på de steder, hvor beslutninger træffes.

Europa-Parlamentet har i sin beslutning af 11. februar 1994 anmodet Kommissionen om "med henblik på at afskaffe de individuelle hindringer for kvinder med hensyn til deltagelse i beslutningsprocessen energisk at gå ind for gennemførelsen af ligestillingspolitikken " og at definere "foranstaltninger og aktioner til fremme af kvinders deltagelse i beslutningsprocessen".

Den Europæiske Union understregede på den 4. Internationale Kvindekonference nødvendigheden af at sikre en ligelig fordeling af ansvar, magt og rettigheder, som er et af de vigtige elementer i handlingsplatformen og erklæringen fra konferencen.

I det fjerde handlingsprogram på mellemlang sigt om lige muligheder for mænd og kvinder (1996-2000), der er foreslået af Kommissionen, er der indført ligelig deltagelse af mænd og kvinder i beslutningstagningen.

Kravet om en balance mellem mænd og kvinder i beslutningstagningen er et af de mål, hvis virkninger betragtes som værende til gavn for samfundet som helhed. Det vedrører derfor ikke alene medlemsstaterne. Også arbejdsmarkedets parter, politiske organisationer, ikke-statslige organisationer og medierne må inddrages. Derfor må i det foreliggende tilfælde Det Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget anmodes om at afgive udtalelse.

I resolutionen af 27. marts 1995 opfordrer Rådet Kommissionen til at udarbejde et udkast til henstilling med henblik på at fremme en ligelig deltagelse af kvinder og mænd i beslutningstagningen. Det er netop genstanden for dette forslag til henstilling, som i medfør af subsidiaritetsprincippet opfordrer medlemsstaterne til at vælge passende midler, som kan være alt lige fra incitamenter til lovgivning.

II. PRÆSENTATION

1: Genstanden for henstillingen

Målet er at tilskynde medlemsstaterne til dels at se på spørgsmålet om ligevægt mellem mænd og kvinder i beslutningstagningen på alle områder (politisk, socialt, økonomisk, kulturelt) og under dens forskellige former (de steder, hvor selve beslutningerne træffes, men ligeledes de organer, som forbereder beslutningerne og medvirker hertil), og dels for at nå til en balance, at vedtage en samlet, integreret strategi.

2: De sektorer, der berøres af en samlet, integreret strategi

- a) Uddannelsesområdet: Den manglende balance, der kan iagttages, skyldes især stereotype billeder af fordelingen af mænds og kvinders roller og funktioner, som de forplanter sig gennem undervisningen og i erhvervsuddannelsen, samt undervurderingen af kvinders plads i historien. En ligelig adgang til beslutningstagning forudsætter, at man i lærebøger og i undervisningen ikke giver det indtryk, at ansvaret i samfundet og i hjemmene først og fremmest er forbeholdt mænd og først i anden instans kvinder, men at det skal fordeles ligeligt mellem de to køn.
- b) Reklamer i medierne: I vore samfund spiller kommunikationen en væsentlig rolle, og den er sammen med uddannelse med til at opbygge modeller. Medierne har blandt andet gennem de reklamer, de udsender, bidraget til og er stadig tilbøjelige til at formidle stereotype billeder, som bygger på en kønsbestemt opgavefordeling og adfærd. Medlemsstaterne opfordres til at indføre passende foranstaltninger for at forhindre, at reklamer går imod ligestilling.
- c) Kommunikation fra det offentlige: Myndighederne bruger selv kommunikationen til oplysning af befolkningen. Når medlemsstaterne udarbejder eller er med til at udarbejde og gennemføre kampagner, som understreger fordelene ved en balance mellem mænd og kvinder i beslutningstagningen, ser man klart nytten heraf, og det bør der bygges videre på.
- d) Arbejdsmarkedets parter, politiske dannelser og medievirksomheder: En ligelig deltagelse af mænd og kvinder i beslutningstagningen vedrører ikke blot offentlige institutioner og statsadministrationen. Medlemsstaterne må gøre samtlige aktører på det sociale og kulturelle område opmærksomme på, hvor vigtigt det er at nå frem til en balance i deres organisation, og tilskynde dem til gennem passende foranstaltninger at få indført denne balance for blandt andet at udvikle planer for lige muligheder for mænd og kvinder, der omfatter foranstaltninger, som kan fremme kvinders adgang til beslutningstagningen.

3: At synliggøre mænds og kvinders relative deltagelse i beslutningstagningen, at udvikle forskning, at fremhæve og udbrede eksempler på vellykkede strategier.

- a) Nødvendigheden af at udarbejde statistikker og offentliggøre dem: Den manglende balance mellem mænds og kvinders relative deltagelse i beslutningstagningen bliver ikke vurderet ens på grund af forsinkelse af statistikkerne herover. Medlemsstaterne opfordres derfor til at udbygge statistiske data, når sådanne forefindes, og ellers at fremme opbygningen heraf, således at man kan få et så præcist og komplet billede af mænds og kvinders deltagelse i besluttede organer af politisk, administrativ, økonomisk, social og kulturel art. Disse data skal offentliggøres.
- b) Nødvendigheden af at foretage såvel kvantitative som kvalitative studier af mænds og kvinders deltagelse i beslutningstagningen: Den manglende balance har sin oprindelse i historien og kulturen. Hvis man vil ændre den, støder man på fordomme og modstand. Medlemsstaterne opfordres til at støtte, udvikle og tilskynde til studier, som ikke blot kan give et bedre billede af situationen på det kvantitative plan, men også påpege juridiske, sociale og kulturelle barrierer for gennemførelse af en kønsmæssig afbalanceret deltagelse i beslutningstagningen. På grund af at kravet om paritet i beslutningstagningen er af ny dato, er det ligeledes vigtigt at tilskynde til forskning i samarbejdet mellem mænd og kvinder omkring beslutningstagning, i de strategier, der benyttes i den forbindelse, og evalueringen heraf.
- c) Forsøg og udbredelse af god praksis: Vejen frem mod en balance mellem mænd og kvinder i beslutningstagningen går gennem forsøg og udbredelse af vellykkede strategier. Det er i den forbindelse op til medlemsstaterne at støtte, tilskynde til og udbrede kendskabet til de initiativer, der træffes på området, for at gøre dem alment kendte.

4: Medlemsstaternes særlige rolle

- a) For så vidt angår repræsentationen af kvinder i regeringer: Dette afhænger især af den politiske vilje. Udpegningen af et større antal kvinder til nøgleposter i regeringer vil kunne tjene som eksempel for andre sektorer i samfundet. Det anbefales derfor medlemsstaterne, at de sørger for en bedre balance mellem mænd og kvinder på regeringsniveau.
- b) For så vidt angår repræsentationen af kvinder i valgte forsamlinger og rådgivende organer: Selv om der er gjort store bestræbelser i den forbindelse, har valgte forsamlinger på nationalt, regionalt og lokalt niveau i hovedparten af medlemsstaterne kun få kvinder. Det samme er tilfældet med rådgivende organer, som har til opgave at medvirke ved forberedelsen af offentlig beslutningstagning. Også her kan medlemsstaternes indsats medføre signifikante ændringer og få afsmittende effekt. Planer og programmer, der har som mål, i nogle tilfælde i form af kvoter, at støtte kvinder med henblik på at sikre dem adgang til disse forsamlinger og

instanser, har vist sig at være effektive. Medlemsstaterne opfordres til at videreføre disse planer og programmer, hvor de allerede forefindes, og ellers indføre sådanne.

- c) For så vidt angår lederposter i den offentlige administration: Offentligt ansatte er overvejende kvinder, på de lavere niveauer. Lederposter inden for administrationen er til gengæld i hovedparten af medlemsstaterne overvejende besat af mænd. Medlemsstaterne opfordres til at iværksætte eller udvikle ligestillingsplaner for denne sektor og desuden at sørge for, når rekrutteringen sker ved hjælp af udvælgelsesprøver, at de udvalg, der udarbejder prøverne, og de juryer, der står for udvælgelsesprøverne, har en ligelig sammensætning af mænd og kvinder, idet en overrepræsentation af det ene eller det andet køn vil kunne få indvirkning på prøvernes art og indhold såvel som på udvælgelsen af kandidater.
- d) For så vidt angår kommunikationsvirksomheder: Medievirksomheder, hvad enten det drejer sig om den skrevne presse, radio eller fjernsyn, har et særligt ansvar med hensyn til fremstilling af information, billeder, programmer, som i sig selv har en indflydelse på social adfærd. Det er derfor af stor betydning, at medlemsstaterne giver virksomhederne incitament til at vedtage foranstaltninger til fremme af lige muligheder, som blandt andet har som mål at sikre en ligelig deltagelse af mænd og kvinder i de ledende instanser og især der, hvor beslutningerne træffes med hensyn til programproduktionen.

FORSLAG TIL

RÅDETS HENSTILLING OM LIGELIG DELTAGELSE AF MÆND OG KVINDER I BESLUTNINGSTAGNINGEN

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION,

som henviser til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 235,

som henviser til forslag fra Kommissionen,¹

som henviser til udtalelse fra Europa-Parlamentet,²

som henviser til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg,³

som henviser til udtalelse fra Regionsudvalget⁴, og

som tager følgende i betragtning:

Rådet har vedtaget en række lovgivende instrumenter og et vist antal politiske forpligtelser vedrørende ligebehandling og lige muligheder for mænd og kvinder⁵;

1

2

3

4

5

Rådets direktiv 75/117/EØF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivninger om gennemførelse af princippet om lige løn til mænd og kvinder, EFT L 45 af 19.2.75 s. 19.

Rådets direktiv 76/207/EØF om gennemførelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder for så vidt angår adgang til beskæftigelse, erhvervsuddannelse, forfremmelse samt arbejdsvilkår, EFT L 39 af 14.2.76 s. 40.

Rådets direktiv 79/7/EØF om gradvis gennemførelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder med hensyn til social sikring, EFT L 6 af 10.1.79 s. 24.

Rådets direktiv 86/378/EØF om gennemførelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder inden for de erhvervstilknyttede sociale sikringsordninger, EFT L 225 af 12.8.86 s. 40.

Rådets direktiv 86/613/EØF om anvendelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder i selvstændige erhverv, herunder i landbrugserhverv, samt om beskyttelse af kvinder i selvstændige erhverv i forbindelse med graviditet og barsel, EFT L 359 af 19.12.86 s. 56.

Rådets direktiv 92/85/EØF om iværksættelse af foranstaltninger til forbedring af sikkerheden og sundheden under arbejdet for arbejdstagere som er gravide, som lige har født, eller som ammer, EFT L 348 af 28.11.92 s. 1.

Rådets henstilling af 13. december 1984 om fremme af positive foranstaltninger til fordel for kvinder (84/635/EØF), EFT L 331 af 19.12.84, s. 34.

Rådets henstilling af 31. marts 1992 om børnepasning (92/242/EØF), EFT L 123 af 8.5.92, s. 16.

Rådets resolution af 12. juli 1982 om fremme af lige muligheder for kvinder, EFT C 186 af 21.7.82, s. 3.

Rådets resolution af 7. juni 1984 om Rådets resolution af 7. juni 1984 om foranstaltninger til bekæmpelse af kvindearbejdsløsheden, EFT C 161 af 21.6.84 s. 4.

stats- og regeringscheferne, som har været forsamlet i Rådet i Essen og i Cannes, har understreget, at lige muligheder for mænd og kvinder samt bekæmpelsen af arbejdsløshed er prioriterede opgaver for Den Europæiske Union og dens medlemsstater;

kvinders adgang til beslutningstagningen har været genstand for særlig opmærksomhed i Rådets henstilling af 13. december 1984 om fremme af positive foranstaltninger til fordel for kvinder, i Rådets resolution af 24. juli 1986 om fremme af lige muligheder for mænd og kvinder og i Rådets resolution af 21. maj 1991 om det tredje handlingsprogram på mellemlang sigt om lige muligheder for kvinder og mænd (1991-1995);

Rådet opfordrer i sin resolution af 27. marts 1995 om ligevægt i kvinders og mænds deltagelse i beslutningstagningen medlemsstaterne til "at fremme en ligelig deltagelse af kvinder og mænd i beslutningstagningen som et af de prioriterede mål i deres politik for ligestilling mellem kvinder og mænd og at optage dette mål i deres regeringsprogram"; Rådet opfordrer endvidere Kommissionen til "at udarbejde et udkast til henstilling, som skal forelægges Rådet, med henblik på at fremme en ligelig deltagelse af kvinder og mænd i beslutningstagningen";

Europa-Parlamentet har i sin beslutning af 11. februar 1994⁶ "om kvinders deltagelse i beslutningsprocesserne" anmodet Kommissionen om "med henblik på at afskaffe de individuelle hindringer for kvinder med hensyn til deltagelse i beslutningsprocessen energisk at gå ind for gennemførelsen af ligestillingspolitikken " samt at definere "foranstaltninger og aktioner til fremme af kvinders deltagelse i beslutningsprocessen".

Kommissionen har i det fjerde handlingsprogram på mellemlang sigt om lige muligheder for mænd og kvinder (1996-2000)⁷, der er foreslået til Rådets afgørelse, indført fremme af ligelig deltagelse af mænd og kvinder i beslutningstagningen som et af de seks hovedmålsætninger;

Resolution vedtaget af Rådet og af undervisningsministrene, forsamlet i Rådet den 3. juni 1985 om et handlingsprogram om lige muligheder for piger og drenge på uddannelsesområdet, EFT C 166 af 5.7.85 s. 1.

Rådets anden resolution af 24. juli 1986 om fremme af lige muligheder for mænd og kvinder, EFT C 203 af 12.8.86 s. 2.

Rådets resolution af 16. december 1988 om kvinders tilbagevenden til eller sene indtræden på arbejdsmarkedet, EFT C 333 af 28.12.88 s. 1.

Rådets resolution af 29. maj 1990 om beskyttelse af kvinders og mænds værdighed på arbejdspladsen, EFT C 157 af 27.6.90 s. 3.

Rådets resolution af 21. maj 1991 om Fællesskabets tredje handlingsprogram på mellemlang sigt om lige muligheder for kvinder og mænd (1991-1995), EFT C 142 af 31.5.91, s. 1.

Rådets resolution af 22. juni 1994 om fremme af lige muligheder for mænd og kvinder gennem strukturfondene, EFT C 231 af 20.8.94 s. 1.

Rådets resolution af 6. december 1994 om kvinders ligeberettigede deltagelse i en beskæftigelsesfremmende strategi for økonomisk vækst i Den Europæiske Union, EFT C 368 af 23.12.94, s. 3.

Rådets resolution af 27. marts 1995 om ligevægt i kvinders og mænds deltagelse i beslutningstagningen, EFT C 168 af 4.7.95, s. 3.

⁶ A3-0035/94, 11.02.94 (PE 179.623)

⁷ KOM(95) 381 endelig udg., 95/0206(CNS)

i erklæringen fra handlingsplatformen fra den 4. Internationale Kvindekonference lægges der stor vægt på behovet for at sikre en ligelig fordeling af ansvar, magt og rettigheder; og medlemsstaterne har erklæret sig villige til at iværksætte handlingsplatformen⁸;

underrepræsentationen af kvinder i besluttende organer skyldes især kvinders sene adgang til borgerlige rettigheder samt barrierer for gennemførelsen af deres økonomiske uafhængighed;

kvinderne er stadig underrepræsenteret i disse organer, uanset om de er offentlige eller private, politiske, administrative, økonomiske, sociale eller kulturelle;

kvinder udgør mere end halvdelen af befolkningen, og en ligelig deltagelse af mænd og kvinder i nationernes repræsentation og administration er et demokratisk krav;

underrepræsentationen af kvinder på besluttende poster er et tab for samfundet som helhed og gør, at det er umuligt at tage hele befolknings interesse og behov fuldt ud i betragtning;

ved en ligelig deltagelse af mænd og kvinder i beslutningstagningen kan der opstå ideer, værdier og anderledes adfærd, som går i retning af en mere retfærdig og mere ligeværdig verden såvel for mænd som for kvinder;

medlemsstaterne, arbejdsmarkedets parter, politiske partier og organisationer, ikke-statslige organisationer samt medierne har en afgørende rolle at spille i opbygningen af et samfund, hvor udøvelsen af ansvar på det offentlige og private område, det økonomiske og politiske område og i hjemmet foregår på ligelig basis mellem mænd og kvinder;

i henhold til subsidiaritets- og proportionalitetsprincippet, som det fremgår af artikel 3B i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, kan målet for denne henstilling, som er at fremme ligelig deltagelse af mænd og kvinder i beslutningstagningen, yderligere styrkes gennem udveksling af information og praksis som led i en fælles reference for medlemsstaterne, og der må nu fastlægges retningslinier på EU-plan for at fremme en ligelig repræsentation af mænd og kvinder i besluttende organer; henstillingen begrænser sig til, hvad der er absolut påkrævet for at nå dette mål, og overskrider ikke det mest nødvendige;

i traktaten er der til vedtagelse af denne henstilling ikke fastsat anden hjemmel end den, der er i artikel 235;

⁸ Meddelelse fra Kommissionen til Rådet fra den 29.5.1995 (KOM(95) 221 endelig udg.) om et nyt partnerskab mellem kvinder og mænd: lige fordeling og deltagelse

HENSTILLER TIL MEDLEMSSTATERNE :

1. At vedtage en samlet, integreret strategi for at fremme en ligelig deltagelse af mænd og kvinder på steder med magt, indflydelse og beslutning og med henblik herpå at udvikle eller indføre passende foranstaltninger i form af love, administrative bestemmelser eller incitament.

- 2
 - a) I programmer og lærebøger og i undervisningen på alment og fagligt niveau at fremhæve kvindernes rolle og bidrag i samfundet og at understrege betydningen af ansvarsfordeling både på det offentlige og det private område mellem mænd og kvinder.
 - b) At træffe passende foranstaltninger, således at billedet af mænd og kvinder i medier og reklamer hverken forstærker eller underbygger de urimelige stereotype billeder, der er baseret på en kønsbestemt fordeling af opgaver.
 - c) At udarbejde, tilskynde til og udbrede offentlige kampagner, som skal gøre befolkningen bevidst om nytteværdien og fordelene for samfundet som helhed ved en ligelig deltagelse af mænd og kvinder i beslutningstagningen.
 - d) At gøre arbejdsmarkedets parter, politiske partier og grupperinger, foreninger og ikke-statslige organisationer samt medier bevidste om betydningen af en ligelig deltagelse af mænd og kvinder i besluttende organer, og tilskynde dem til at udvikle planer for lige muligheder for kvinder og mænd, der omfatter foranstaltninger, som kan lette kvinder adgang til beslutningstagning.

3.
 - a) At udvikle eller fremme fremstilling og offentliggørelse af statistiske data, som kan give viden om mænds og kvinders relative andel i besluttende organer generelt og især på det politiske og administrative område, i offentlige udvalg og kommissioner, i bestyrelser, på nationalt, regionalt og lokalt plan samt i erhvervslivet og det sociale og kulturelle liv.
 - b) At støtte, udvikle og tilskynde til kvantitative og kvalitative studier af mænd og kvinder i beslutningstagningen og især af juridiske, sociale og kulturelle barrierer for det ene eller det andet køns adgang, af ideer og koncepter, hvor begrebet demokrati indebærer et partnerskab mellem mænd og kvinder, og af strategier, som kan føre til en ligevægt mellem mænd og kvinder i beslutningstagningen.
 - c) At støtte og tilskynde til initiativer, som kan give eksempler på god praksis inden for forskellige områder af beslutningstagningen, og at udvikle programmer til udbredelse og udveksling af erfaringer med henblik på at gøre sådanne aktioner almindelige.

- 4.
- a) At sørge for en bedre balance mellem mænd og kvinder på alle niveauer i den **offentlige sektor**.
 - b) At indføre eller videreføre aktive strategier som f.eks. rådgivning og kvoter til fremme af balancen mellem mænd og kvinder i **den politiske repræsentation på nationalt, regionalt og lokalt plan**, herunder også inden for rådgivende instanser, som medvirker ved offentlig beslutningstagning. Der vil blive lagt særlig vægt på fremme af en afbalanceret sammensætning af udvalg, kommissioner og arbejdsgrupper såvel på nationalt som på europæisk plan.
 - c) At iværksætte eller udvikle ligestillingsplaner **for den offentlige sektor**, som integrerer ligestillingsbegrebet i beslutningstagningen, og sørge for, når rekrutteringen sker ved hjælp af udvælgelsesprøver, at sammensætningen af de udvalg, som skal udarbejde prøverne, og sammensætningen af juryerne har en så ligelig fordeling af mænd og kvinder som muligt.
 - d) At tilskynde den **private sektor** til at øge deltagelsen af kvinder på alle beslutningsniveauer, blandt andet gennem vedtagelse eller inden for rammerne af ligestillingsplaner og positive særforanstaltninger.
 - e) At tilskynde til, at **presse, radio og fjernsyn** vedtager foranstaltninger til fremme af balancen mellem mænd og kvinder i producentledet, inden for ledelse og beslutningstagning.

OG ANMODER I DEN ANLEDNING KOMMISSIONEN OM:

1. At intensivere sit arbejde med at informere, mobilisere, tilskynde til forskning og fremme pilotaktioner med henblik på at foranledige en ligelig deltagelse af mænd og kvinder i beslutningstagningen.
2. I samarbejde med medlemsstaterne at tilskynde til og foranledige en systematisk udveksling af erfaringer og en evaluering af de politikker, der er iværksat for at nå frem til en balance mellem mænd og kvinder i beslutningstagningen.
3. At forelægge Rådet en rapport tre år efter vedtagelsen af denne henstilling, hvor der gøres rede for de fremskridt, der er gjort med hensyn til gennemførelse heraf, på baggrund af de oplysninger, som medlemsstaterne indsender til Kommissionen.

ISSN 0254-1459

KOM(95) 593 endelig udg.

DOKUMENTER

DA

04 06

Katalognummer : CB-CO-95-659-DA-C

ISBN 92-77-97168-1

Kontoret for De Europæiske Fællesskabers Officielle Publikationer

L-2985 Luxembourg

//